Ref. Ares(2015)5175965 - 18/11/2015

Europese Commissie
DIRECTORAAT-GENERAAL
Milieu
Directoraat B — Natuurlijk Kapitaal
ENV.B. 3 — Natuur
Hoofd van de eenheid

Brussel,
ENV.B.3/NN/sp Ares (2015)

De heer G.G.J. Thissen

LNV-Raad
Kortenberglaan 4-10
1040 Brussel

Betreft: uw brief van 25 september 2015 (uw kenmerk: bre-ez 039/15)

Geachte heer Thissen,

Ik dank u voor uw brief van 25 september 2015 aan onze directeur-generaal, namens wie ik dit antwoord geef.

Ik verstrek u graag de elementen die, naar wij hopen, nuttig zijn met het oog op het nationale debat waarnaar u in uw brief verwijst. Deze elementen zijn grotendeels gebaseerd op bestaande richtsnoeren van de Commissie over de toepassing van de habitatrichtlijn, alsmede op de desbetreffende rechterlijke uitspraken.[1] Zoals u ongetwijfeld weet, kan alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie een bindende interpretatie geven van de EU-wetgeving.

U vraagt hoe het begrip „natuurlijke kenmerken" van een gebied moet worden opgevat in de context van een passende beoordeling overeenkomstig artikel 6, lid 3, van de habitatrichtlijn, op basis van de arresten van het Hof van Justitie in de zaken C-258/11 en C-418/04 (arrest Sweetman).

[1] Nota van de Commissie over de aanwijzing van SBZ (2012),
Nota van de Commissie over de vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebieden (2013)
Commissie nota voor het vaststellen van instandhoudingsmaatregelen voor Natura 2000-gebieden (2013)
De richtsnoeren van de Commissie inzake de bepalingen van artikel 6 („Managing Natura 2000 sites"),
Methodologische richtsnoeren inzake de beoordeling van plannen en projecten uit hoofde van artikel 6, lid 3 en 6 (4) (2004)
Alle gegevens zijn beschikbaar op:
http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/guidance_en.htm

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Brussel, BELGIË — Tel. + 32 22991111office:
BU- 5 6/140 — Tel. doorkiesnummer + 32 229-90499 — Fax + 32 229-90895 Nicola.Notaro@ec.europa.eu

Ik zou het volgende willen opmerken.

In de eerste plaats moet bij de selectie van een gebied krachtens artikel 4 van de habitatrichtlijn, rekening worden gehouden met alle typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die zich bevinden op een gebied op basis van hun representativiteit en staat van instandhouding. Deze informatie is opgenomen in het standaardgegevensformulier ("SDF").

In de tweede plaats moeten de lidstaten bij de aanwijzing van gebieden als speciale beschermingszones (SBZ) uit hoofde van artikel 4, lid 4, prioriteiten vaststellen in het licht van het belang van de gebieden voor het in een gunstige staat van instandhouding behouden of herstellen van een type natuurlijke habitat van bijlage I of van een soort van bijlage II alsmede voor de coherentie van Natura 2000 en gelet op de voor dat gebied bestaande dreiging van achteruitgang en vernietiging. Deze prioriteiten worden weerspiegeld in de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied.

Ten slotte, hoewel de voornaamste reden voor het aanwijzen van een gebied de instandhouding van specifieke, voornaamste habitats of soorten kan betreffen, kan de in aanzienlijke mate (d.w.z. beoordeeld: A, B of C in het SDF) aanwezigheid van andere soorten en habitats in het gebied ook van belang zijn voor de algehele samenhang van het Natura 2000 netwerk (hetgeen van invloed is op onder meer de toereikendheid van het nationaal netwerk) en voor het in stand houden van de natuurlijke kenmerken van het gebied.

Derhalve kan geen van de typen habitats en soorten die in een niet te verwaarlozen (aanzienlijke) mate aanwezig zijn in een gebied worden uitgesloten van een passende beoordeling, ongeacht een eventueel verschil in de vastgestelde prioriteiten inzake instandhouding.

Bovenstaande overwegingen vormen samen de basis voor de vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen op gebiedsniveau, een belangrijk concept in het kader van artikel 6, lid 3, van de habitatrichtlijn. Het belang van elk gebied en de specifieke behoeften van de habitats en de soorten, zoals beschreven in de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied, bepalen het kader en de focus van de passende beoordeling.

De volgende bewoordingen van artikel 6, lid 3, verdienen in dit verband de aandacht:

- artikel 6, lid 3, verwijst naar de mogelijke aanzienlijke effecten van een plan of project rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied, en

- Een plan of project kan worden toegestaan indien, gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied vaststaat dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten.

Daarom wordt de passende beoordeling altijd verricht in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen voor het gebied. De conclusie dat de natuurlijke kenmerken van het gebied wel of niet worden aangetast, moet worden gebaseerd op die schatting.

Daarom kan worden geconcludeerd dat de passende beoordeling de gevolgen van een plan of project voor alle in niet geringe mate in het gebied voorkomende habitats van bijlage I en soorten van bijlage II moet onderkennen. Conclusies betreffende de gevolgen van het plan of project voor de natuurlijke kenmerken van een gebied moeten worden getrokken op basis van de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied, zoals die zijn vastgesteld voor elk van deze soorten en habitats. Dit impliceert dat prioriteiten, specifieke behoeften en bedreigingen, zoals omschreven in de instandhoudingsdoelstellingen voor de verschillende soorten en habitats in het gebied, in de afweging moeten worden meegenomen.

Bij de beoordeling van de gevolgen van een plan of project voor de natuurlijke kenmerken van een gebied kan geen verschil worden gemaakt tussen prioritaire en niet-prioritaire habitats en soorten, anders dan op basis van eventuele verschillen tussen de instandhoudingsdoelstellingen voor de betrokken soorten en habitats.

Ik hoop dat deze opmerkingen nuttig zijn voor uw debat.

Hoogachtend,

Nicola NOTARO
Afdelingshoofd